

Statskassen saaledes har paataget sig, vil blive effektiv for Statskassen, maa jeg dertil sige, at det er sandsynligt for en Dels Vedkommende, selvfølgelig ikke for det fulde Beløb, men hvorledes det vil stille sig, tør jeg ikke udtale mig om nu, da det ikke kan siges nøjagtigt. Der bliver særlig Tale om Tab paa Detailhandlerbanken samt paa Nibe og Fredericia Bank.

Der er indledet kriminel Undersøgelse om alle de Forhold, som staa i Forbindelse med Bankkrisens Historie. Det er Bankkomiteen, som ifølge kgl. Ordre af 4. April er bemyndiget til at henvise Sager til Undersøgelseskommisionens Erklæring. Hertil er i Øjeblikket henvist Spørgsmaalet om Grundejerbankens Aktieemission af 1906, Formen for det i den Anledning af Grundejerbanken udstedte Prospekt, Detailhandlerbankens Forhold til Købet af Magistratens Grund i Grønningen, dens Forhold til Sagfører A. N. Petersen og til Firmaerne I. S. Monies og Bendix og Steen og endelig Nibe Bank. Det er en Selvfølge, at de Forhold, som saaledes Omstændighederne have tvunget Bankkomiteen til at indlade sig paa, og som ikke have Lovhjemmel i Loven af 15. Februar 1908, ville blive søgt legaliserede snarest muligt. Der kræves udtrykkelig Lovhjemmel til at inddrage de forskellige Banker under Statskassens Garanti.

Der er spurgt om, hvorvidt det er Statskassens Hensigt at opgive sin Fordring paa Den sjællandske Bondestands Sparekasse paa 1½ Mill. Kr., fordi disse Midler ikke skulle være komne denne Sparekasse til gode. Laanet paa 1½ Mill. Kr. er sikret ved Panteobligationer, 261 Stykker, til et samlet Beløb af 2,325,000 Kr. Laanet er udbetalt ved Overførelse fra Statskassen til Den sjællandske Bondestands Sparekasses Konto hos Privatbanken og Københavns Handelsbank. Efter mit Skøn er der ikke nogen som helst Anledning for Statskassen til at opgive en lovlig stiftet og gyldig Fordring. Renter af de 1½ Mill. Kr. kan der selvfølgelig i Øjeblikket ikke være Tale om at indkræve. De kunne ikke indkræves hos de Debitorer, hvis Obligationer ere satte i Pant, de frigøres ikke ved Betaling til Statskassen, Renterne maa lægges til Kapitalen. Og i sin Tid tilvejebringes Kapitalen forhaabentlig. Der kan jo ikke godt være Tale om at stille 261 Panteobligationer til Auktion eller borttransportere dem til Statskassen.

Jeg skal med et Par Ord omtale et fra flere Medlemmers Side fremdraget Spørgsmaal om Statsgældsdirektør Ander-

sens forskellige private Stillinger ved Siden af hans Embedsstilling. Han har været Medlem af Laanebankens Bestyrelse, men er det ikke mere; han har været Medlem af „Bikuben“s Bestyrelse, men er det heller ikke mere. Derimod er han Medlem i Bestyrelsen af De danske Cikoriefabrikker, Aalborg Portland Cementfabrik, Islands Bank og Livsforsikringsselskabet „Fremtiden“, altsammen med vedkommende daværende Finansministers udtrykkelig givne Samtykke. Saa er han Medlem af et Aktieselskab, der hedder „Majland“, tror jeg, det vil sige, at han er Værge for en Dame, hvis Forretning blev sat paa Aktier saaledes, at hun selv besidder Aktierne. Han er en Slags Raadgiver eller Værge, og det turde jo være ret tilladeligt. Saa er han Medlem af Bestyrelsen for Helsingørs Dampskibsselskab og for Skagens Hotel — men der har han anmeldt Udtrædelse — og endvidere for St. Croix Sukkerkogeri og for Hypotekbanken, hvor han er Statskassens Repræsentant begge Steder. Saa er han Medlem af Bankkomiteen og af Detailhandlerbankens Administration efter Finansministeriets Ordre. Min Stilling til disse Spørgsmaal er den, at jeg mener, at saadan Forening af private Stillinger med Statstjenesten, som paa mindste Maade kan skade denne eller bringe Embedsmanden i Afhængighedsforhold eller skabe Interesseskonflikt, ikke vil blive taalt. Naar dette Hensyn iagttages, kan jeg ikke se bort fra, at der er Betænkelighed ved at gøre Indgreb i den personlige Frihed, og jeg mener, at velerhvervede Rettigheder, som tidligere ere givne af en dertil kompetent Person, naar de ikke ere i Strid med Hovedhensynet, ikke bør berøves vedkommende. Overhovedet tror jeg, at man bør drage al mulig Lære af den sørgelige Albertiske Katastrofe ogsaa i denne Henseende, men lige saa lidt i denne som i andre Henseender bør vi fremkalde Panik.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) har spurgt, om der kan gøres noget for at begrænse Strandkontrolørernes Antal, da de formentlig ere ret overflødige. Dertil skal jeg bemærke, at der selvfølgelig altid vil være en Tendens til at anse et Menneske for overflødig, som ikke udretter noget positivt. Men Strandkontrolørerne forhindrer jo Smugleri. Man kan ikke se, hvad Nytte de gøre, men de kunne gøre uendelig megen Nytte, uden at det kan ses. Hvis det imidlertid skulde være nødvendigt eller blot ønskeligt at indskrænke deres Antal, vil Generaltolddirektoratet naturlig-